

รายงานการวิจัย

รูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
เพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในพื้นที่เทศบาลเมืองแสนสุข จ. ชลบุรี

คณะผู้วิจัย

นายวสันต์ รัตนากร

นางสาวศิริพงษ์ สุคันธจันทร์

คณะศิลปศาสตร์

โดยได้รับเงินทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก

งบประมาณรายได้ ปี พ.ศ. 2561

เดือน พฤศจิกายน 2565

กิตติกรรมประกาศ (Acknowledgement)

รายงานวิจัย “รูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อการท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์ในพื้นที่เทศบาลเมืองแสนสุข จ. ชลบุรี” ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก ปีงบประมาณ 2561 โดยมีจุดประสงค์ศึกษาสำรวจสภาพการใช้ภาษาอังกฤษและความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของผู้ให้บริการในพื้นที่เทศบาลเมืองแสนสุขจังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยจากโครงการนี้สามารถนำไปสร้างองค์ความรู้ให้เกิดประโยชน์กับการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในพื้นที่เทศบาลเมืองแสนสุข จังหวัดชลบุรีและสามารถนำองค์ความรู้ไปปรับและประยุกต์ใช้ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ได้อีกรูปแบบหนึ่ง

ผู้จัดทำจึงหวังว่ารายงานวิจัยเล่มนี้จะเป็นประโยชน์กับผู้อ่าน นักศึกษา หรือผู้ที่กำลังสนใจหาข้อมูลเรื่องนี้อยู่ อันนำไปสู่การทำวิจัยต่อยอดต่อไป

นายวสันต์ รัตนากร

นางสาวศิริพงษ์ สุคันธจันทร์

บทคัดย่อ(ภาษาไทย)

รูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในพื้นที่เทศบาลเมืองแสนสุข จ. ชลบุรี

การวิจัยเรื่อง “รูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในพื้นที่เทศบาลเมืองแสนสุข จ. ชลบุรี” มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อตรวจสอบสภาพการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของนักท่องเที่ยวในพื้นที่เทศบาลเมืองแสนสุข จังหวัดชลบุรี (2) เพื่อวิเคราะห์ความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการสื่อสารทางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของผู้ให้บริการ ในพื้นที่เทศบาลเมืองแสนสุข จังหวัดชลบุรี (3) เพื่อศึกษาแนวทางในการนำมาสร้างรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้กับผู้ให้บริการ ในพื้นที่เทศบาลเมืองแสนสุข จังหวัดชลบุรี

วิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสม (Mixed methods research) ทั้งการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ โดย (1) การสัมภาษณ์เชิงลึกแบบกึ่งโครงสร้าง(In-depth interview se-mi structure) (2) ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) และ (3) ศึกษาวิจัยเอกสาร (Documentary research) กลุ่มตัวอย่างที่เลือกสำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพได้จากการใช้เทคนิคการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling) จากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เป็นเจ้าของภาษา และที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง และผู้ให้บริการ จำนวน 30 คน โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกแบบกึ่งโครงสร้าง (In-depth Interview Semi-Structure) และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis) สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้เทคนิคการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling) จากผู้ให้บริการจำนวน 13 กลุ่ม จำนวน 352 คน โดยการสำรวจด้วยแบบสอบถาม (Questionnaires)

ผลการวิจัยพบว่าผลการวิจัยพบว่า (1) สภาพปัญหาหลักเกิดจากตัวบุคคล คือ ผู้ให้บริการและนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติทั้งผู้ที่เป็นเจ้าของภาษาและผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองต่างไม่สามารถเข้าใจซึ่งกันและกันได้ถูกต้องตามสาระที่ต้องการสื่อสาร ปัญหาที่เกิดขึ้นมากที่สุดคือผู้ให้บริการไม่สามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้ ถึงแม้ว่าจะมีการให้ความช่วยเหลือในด้านการฝึกอบรม แต่ผู้ให้บริการไม่ได้นำความรู้ดังกล่าวมาใช้ สาเหตุของปัญหาของการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเกิดจากผู้ให้บริการส่วนมากมีอายุสูง ไม่มีความรู้พื้นฐานด้านภาษาอังกฤษ ไม่สามารถจำได้ขาดความต่อเนื่องในการใช้ ไม่ได้นำไปใช้ในทันที หรือเกิดจากความเหนื่อยจากการทำงานจึงไม่สนใจที่จะฝึกฝนหรือเกิดจากความอาย ความไม่มั่นใจในตนเองที่จะสื่อสารใช้ภาษาไทยในการโต้ตอบบ้าง ซึ่งเป็นปัญหาต่อนักท่องเที่ยวที่ไม่เข้าใจภาษาไทย ผลกระทบของปัญหาที่มีต่อการท่องเที่ยว คือ

ไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว บริการ ผลิตภัณฑ์ กับนักท่องเที่ยวได้ นักท่องเที่ยวเองก็ไม่ได้ข้อมูลที่ต้องการ ผู้ให้บริการจึงขาดโอกาสในการประชาสัมพันธ์สินค้าหรือบริการของตนเองได้อย่างละเอียด (2) ความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของผู้ให้บริการ คือ ต้องการการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งด้านงบประมาณและการจัดการ ในการให้ความรู้ที่เน้นทักษะการพูดและการฟัง โดยใช้สื่อที่เหมาะสมกับแต่ละกลุ่มอาชีพ นอกจากนี้การจัดทำป้ายที่เป็นภาษาอังกฤษบอกสถานที่สำคัญๆ ก็เป็นส่วนหนึ่งของการให้ความรู้ โดยมีข้อเสนอแนะในการนำแนวทางดังกล่าวไปใช้กับภาษาอื่น เช่น ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น เป็นต้น (3) รูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในพื้นที่เทศบาลเมืองแสนสุข จังหวัดชลบุรี คือการใช้สื่อสมุดภาพประกอบด้วยคำศัพท์หรือคำอธิบายที่มีทั้งภาษาอังกฤษและภาษาไทย แต่ละเล่มจัดทำเป็นชุดแยกตามกลุ่มอาชีพรวม 13 กลุ่ม นอกจากคำศัพท์แล้ว ควรจัดทำเอกสารภาษาอังกฤษฉบับย่อเพื่ออธิบายสรรพคุณของผลิตภัณฑ์ของชุมชนหรือประวัติย่อๆ ของสถานที่สำคัญ ๆ ในชุมชน โดยมีหน้าบันทึกกรณีที่ผู้ใช้พบคำศัพท์ใหม่ๆ เมื่อจัดทำแล้ว องค์กรภาครัฐหรือภาคเอกชนควรสนับสนุนงบประมาณและผู้เชี่ยวชาญให้การอบรมการใช้เพื่อผู้ให้บริการในพื้นที่สามารถนำไปใช้ได้เอง

คำสำคัญ: ชุมชน, ทุนของชุมชน, ศักยภาพ